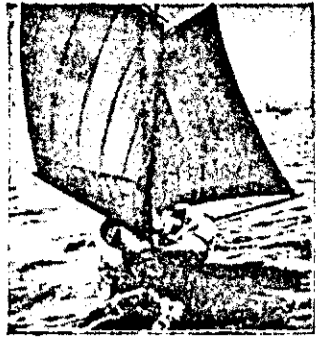

Народен флот

Чрез мощен народен флот — за свободна и благоденстваща България

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ НАРОДНИ ВОЙСКИ.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТ.

НЕРАЗРИВНА ДРУЖБА И БРАТСТВО ЧРЕЗ МОРЕТО

(ПО СЛУЧАЙ ПРАЗНИКА НА ЧЕРВЕНИЯ ФЛОТ)

През вековете когато народа ни е страдал под чуждо иго и в последните две десетилетия на най-черна фашистка реакция у нас, по синьото просторно море, което мие родните брегове и ни съединява с необятния славянски простор, с великата светска страна, е идвал полъха на свободата, е греела надеждата за по-щастливи дни.

В съзнанието на нашия народ Черно море е оная чудна граница, която не ни е отделяла, а ни е съединявала с великия братски руски народ. И не случайно очите и упованието на всеки трудящ се работник и селянин, на всеки българин в чийто гърди е туптяло честно славянско сърдце, са били обърнати към светлините на славянския Североизток. И не случайно от там дойде за втори път нашето освобождение от кървавото иго на хитлеризма и българския фашизъм.

Ето защо, в деня на Червения флот ние гледаме с нескрита любов, с неизказано уважение и възхищение и сме развълнувани от дълбока признателност към великия Съветски съюз, към неговата непобедима и победоносна Червена армия и Червен флот и тяхните велики полководци начело с гениалния стратег, вожд и баща на народите — Иосиф Сталин.

Както Червената армия, така и Червения флот, създадени и ръководени от безсмъртните вождове на прогресивното човечество Ленин и Сталин, стоят близо три десетилетия на пост, за да запазят най-великите завоевания на нашата епоха — великата Октомврийска болшевишка революция и социализма, свободата и благоденствието на съветските народи; тяхните героични бойци и моряци разгромиха най-страшния враг на културата и човечеството — хитлериска Германия, и осигуряват понататъшните постижения на съветските и всички свободолюбиви народи против реакционните и фашистки попъзновения.

Морското тържество, което нашият народен флот устройва в чест на братския героичен Червен флот в деня на неговия боен празник е израз на онази неразривна дружба и на кръвното братство, не само между българските и съветски моряци, но между народите на великия Съветски съюз и свободолюбивия български народ.

Да живее и крепне бойната и неразривна дружба между великия Съветски съюз и нова отечественофронтиска България, вечна и пълнокръвна като морето, което мие родните ни брегове!

Кръстю Белев

ДЕНЪТ НА СЪВЕТСКИЯ ВОЕНЕН МОРСКИ ФЛОТ

22 юлий е радостен и тържествен ден за народите на Съветския съюз. Този ден е бойния празник на Съветския военен морски флот.

В този ден трудящите се народи на първата социалистическа държава, ще демонстрират още веднаж пред лицето на целия свят, своите огромни достижения в делото на укрепяване боевата мощ на страната, в делото на укрепяването нейната отбрана.

Кървавата, жестоката четиригодишна война с побеснелите хитлеровски варвари завърши. Руското оръжие се увенча с нови блестящи победи.

Руския военен морски флот си завоюва, в жестоките схватки с фашистките разбойници нова, безсмъртна слава и вечна благодарност на народите от С.С.С.Р.

Революционните моряци на Балтика и Черно море бяха винаги първи в най-решиелните за републиката минути. Синята моряшка фланелка, славната морска безкозирка, беше винаги на своя боеви пост в най-жестоки те сражения, в най-заплашените участъци.

Руския народ не искаше войната, за това именно, той се готвеше за отбрана, за това именно, той укрепяваше своята армия и флота. Подлият враг всякога ще нападне слабия, непригответения и ще се стреми да избегне схватката с силния противник. Именно, такъв подъл враг се яви фашистка Германия в юний 1941 година, когато обхвана в хищните си нокти цяла Европа, се готвеше за нападение върху Съветския съюз. И когато на 22 юний, хитлериските пълчища, вероломно нарушавйки договора за ненападение се хвърлиха върху руската земя, цяла Русия се вдигна на борба против тези разбойници. И в първите редове на защитниците на съветската Родина бяха и моряците краснофлотци. На суша и море те отстояваха в яростните боеве с врага, своето право на живот и прогрес, своето право на свобода и независимост.

Моряците от Черно-море, от Балтика, от Съветското заполяре, трябваше да се срещнат

в неравна борба, още от първите дни на великата Отечествова война с кървавия, коварен хищен враг.

Четири години червенофлотците упорито бранеха свещената съветска земя и гromяха тевтонските нашественици, нанасяйки им смъртоносни удари. По морета, езера и реки, в когато се налагаше и по суша, те всяваха ужас и паника сред хитлериските пълчища. Сталинград, Севастопол, Ленинград, това са славни епизоди, които покриха името на Червения флот с неуважващи лаври.

Преминал през изпитанията на току що завършилата се борба, той излиза из нея увенчан с победа и, още по-силен, по-могъщ и по-боеспособен, окрилен от силен дух на своите безаветно преданни на народа и социалистическата си Родина моряци.

За нас, българския народ и българските моряци, са скъпи и родни всички синове на славянския съветски флот, но особено близки и скъпи са за нас Дунавските моряци и тези от Черноморския флот, защото те, не само са непосредствените освободители на нашия Дунав и нашето Черно-море, но те са и най-близките ни и непосредствени учители и боеви другари, от които много научихме и още много ще има да учим.

И днес, в денят на Съветския военноморски флот, когато народите от всички краища на необятната руска земя, славят и честват героичните дела на своите моряци, ние българите и преди всичко българските моряци, не може да не присъединим нашите горещи братски привети и изрече на нашата дълбока благодарност към жертвите и трудовете на героите — съветски моряци, като ги заверим с нашата вечна признателност и верност в нерушимата дружба, която осво-

**ДА ЖИВЕЕ 22 ЮЛИЙ —
БОЕВИЯ ПРАЗНИК НА
ЧЕРВЕНИЯ ФЛОТ!!!**

бождението ни и съвместната борба пратив общия славянски враг запечата с кръвата на скъпите жертви, дадени в общото дело за свободата.

Нашият малък народен флот, славейки безаветната преданост на своя по-старши другар към своята Родина, славейки неговото мъжество и безстрашие в борбата, обещава да бъде достоен ученик на своя по-голям брат и учител, на своя освободител и винаги да върви ръка за ръка с него в стража на общите славянски води.

Червеният флот, създаден от свободните съветски народи, възпитан и ръководен от болшевишката партия и своя върховен главнокомандующ генералисимуса Сталин, е верен и сигурен страж на своята необятна страна и нейните безкрайни морета.

Червеният флот е опора и гаранция за мира и мирния труд на всички мирни и свободолюбиви народи.

Червеният, Сталинският военноморски флот е непобедим!

Вечна слава на съветския флот!

Да живеят неговите славни моряци — краснофлотци и командири!

Да живее ненарушимата дружба между него и нашия доблестен народен военноморски флот на Отечествонофронтиска България!

Да живее върховния главнокомандующ, великият Генералисимус Сталин!
юлий 1945 год. К. Халачев.

Чрез морето за Родината

БОЙНИЯТ ПЪТ НА СЛАВНИЯТ СЪВЕТСКИ ФЛОТ В ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА

На 22 юлий 1941 година започна тежкия, но славен път на съветския флот в великата Отечествова война.

Съветския флот в Черно, Балтийско, Северно и Азовско морета, на Ледовитият океан, Ладога, Днепър, Дон и Дунав, през великата Отечествова война води тежка, но славна борба с германските морски и въздушни сили и излезе от нея победител-увенча с слава. Всестранната подготовка на всички чинове от Червеният флот показа на света, действителната стойност — паметни ще останат безпримерните героични подвизи, храбростта и саможертвата на краснофлотците. Геройската отбрана на Одеса, безбройните подвизи при Севастопол, непрестанните шурмове по румънското крайбрежие, дръзките десантни операции при Керч, Феодосия и Новоросийск, показана подготовка, героизъм и издържливост.

Балтийците краснофлотци издържаха продължителна и тежка обсада и написаха светли страници в своята и световна история, като показваха ненадминат боен дух и героизъм по море, по суша и по въздуха.

Краснофлотците от Северния флот изпълниха тежки, непознати по трудност за нас, задачи. В непрестанни бурни и ледни дни и нощи, те водиха кървани с оръжие и муниции и показваха чудеса, сражавайки се с надводни кораби, подводници и самолети.

Отличи се с своята ненадмината храброст Червеният флот и по Азовско море, Ладога, Днепър и Дунав.

Всички краснофлотци изпълниха блестящо своят дълг в Отечествовата война и оставиха след себе си безпримерно героичество и вечна слава.

Историята ще прецени техните подвизи и ще им отреди достойно място. На 22 юлий 1945 год. е празник на Съветския военноморски флот. Нека в този ден отправим братски привет към всички краснофлотци и им пожелаем неуважваща слава в бойния им път.

Да живее великият и прославен Червен флот!!!

Цвятко Попов

МОРСКИТЕ УДАРНИ БРИГАДИ В ЗЛАТНА ДОБРАДЖА

Днес е събота. Още от заранта моряците от Минната флотилия, завърнали се от тежка изморителна работа, дали достоен пример за блестящо изпълнени бойни задачи, се стаят за път. Всички горят от желанието да се притекат на помощ на селото, защото те са чеда на това отрудено село и добре знаят, какво наследство ни остави фашистката власт. Желаете да заминат и помогнат на нашето село са много, а имаме на разположение само един камион. Мнозина се сърдят, че не ги вземаме—обещаваме им за втори път. Към бригадата „Миночистач“ на Минната флотилия е предадена и тая на флотската ремонтна работилница — „Флотилец“. Двете бригади са вече на камионите обикчени с лозунги и плакати. Моряците здраво стискат националния трибагреник, а работниците гордо държат червения флаг на труда. На първия камион с едри букви се чете: „Народния флот е новия кораб на О. Ф. България“. Бригадите тръгват от флота към 6 часа след обяд с песни, развети знамена и хорови лозунги. Минаваме край О. Р. П. С. Дава ни се направление на къде да заминем. Тръгваме за с. Видно, Балчишко.

Тържествено минават камионите по главните улици на града. Ние сме предмет на внимание. Всички се обръщат и с ръкоплеккане и поздравни изпращат трудовите бригади, които отиват на поход в селото. Лицата на всички моряци и работници сияят от радост, те са доволни и щастливи, че отиват на село, отиват да покажат, че наистина нашата обновена народна армия е винаги готова да се отзове там, където стане нужда—било то на бойния фронт, или на стопанския такъв. Да покажат, че наистина високо държат знамето на Отечествения фронт, подали си ръка, работници и армия, търсят здравата десница на отрудения български селянин, за да направят най-здравата стоманена спойка, на единство между народ и армия.

Пътя минава в песни и шегички, не усетихме кога камионите пристигнаха в Балчик. От тук село Видно отстои на 25 км. След кратък престой те наново се понасят с още по-голяма бързина, за да стигнем селото, преди да е настъпила нощта. Въпреки големите усилия на нашите шофьори, пътя от Каварна за Видно е лош и трябваше да се движим бавно. През Каварна и близките села бригадите минават с нестихващо ура и хорови лозунги. Всички са излезли да видят похода на народната армия и стоманеното работничество, което днес така спонтанно демонстрира. Вечерта към 10 часа пристигахме в село Видно. Навред е тъмно, но нашите песни и громко ура са накарали почти цяло село да е на крак и очаква своите гости. Приветства ни комитетът на О. Ф. в селото с топли и сърдечни думи. Веднага всички моряци и работници са разпределени по квартали, селото е пръснато в три отделни махли. Моряците разделихме на три групи и всяка заминава в дадена махля. Всички бързат да си легнат и отпочинат, за да започнат рано възложената им задача.

Заранта, още в 4 часа в селото отеква сигнала на моряшката тръба и известява, че трябва да се започне работа. Работниците са вече станали и подредят работилниците си; от Ремонтната работилница са дошли другари от всички браншове. Тук са: доктора, ковачите, коларите, подковача, хамутчиата, тенекеджията, оксигениста и обушара. Всеки приготвя набързо импровизирано своята работилница. Моряците на отделни групички се предават в помощ на селяните, за да приберат реколтата. Още непригответе окончателно работилниците, започват да пристигат коли и коне. Започва тряскава работа. Селяните се чудят и недоумяват, как може така безплатно да им се поправят колата; безвъзмездно да им се подковават конете; да им шият хамутите; да се преглеждат от доктора и пр., за тях още не е ясно, това съм ли е или истина. Мнозина от тях питат: „колко трябва да заплатим“—нищо, отговаря жилистия работник, ние идваме не да печелим, а да помогнем на отруденото наше село, което беше забравено от фашистката власт“. Всеки селянин, комуто е завършена работата, веднага се завръща в къщи и съобщава на съседите си, че в селото е пристигнала работна бригада, която разполага с работилници, които поправят всичко.

Не след дълго улицата, където се бяха установили работилниците се задръства от коли, коне; возят се земеделски машини, счупени части за поправяне, амуниция за изкърпване, обушача за поправки. Селянки, нарамили бацьри, кофи и тенжери пристигат. Всичко се складира пред първите работилници. Мнозина фронтовици, завърнали се от кървавия поход срещу фашизма, гърдите на които са декорирани с ордени за храброст, са също тук и на тях се дава предимство. Пристига бялобрад старец водейки своя-

та кобила, обронил глава, мълчи и чака своя ред. „Ти дядо какво чакаш?“—„Водя кобилата да се подкове“. Разпитвам го как върви работата. Дядо Трошо ме гледа и с насълзени очи ми разказва, че бабата му скоро се поминала и той сега е останал съвсем сам. Докато ние си приказваме, кобилата е подкована. „Колко да платя сине“—ме пита дядо Трошо. „Нищо дядо. Имаш ли още коне?“—„Да, но не сатук“. „Ето ти подкови и клинци за тях. Ами кой ти работи нивите дядо Трошо?“ „Това ми е най-голямата мъка“, отговаря той. Даваме на дядо Трошо 7 души моряци, които да му окосят и приберат фия. „И тия момчета без пари ли ще ми работят?“ „Да, дядо Трошо“. Той се задавя от сълзи и едва отговаря—„Доживях да видя, че настава най-последно щастлив живот и за нас селяните“—тупа ме по рамото. Има още много да ми каже, но сълзите го задавят. Успокоявам го и той тръгва с ударната моряшка група за нивата.

Насреща се задава бабичка и носи болно дете в ръце. „Научих се, че доктора бил тук и преглеждал. Унуката ми е нещо болна“. „Иди бабо е там, насреща, в училището доктора работи“. Веднага като мълния се разнася из село, че с ударната група има и доктор и скоро пациенти се натрупват пред училищната врата. Трескавата работа е в разгара си: оксигенистката, наковалнята отеква под здравите удари на жилисти работници, коларите бързо научават спици, наплати; сарача е в своята стихия, селяните се чудят на неговата сърчност; обушара до него не сдържа да говори, понеже е претрупан с поправки, съседа му тенекеджията с помощника си, бързо и сърчно залепват донесените домашни съдове, а срещу тях майсторите-монтьори, бързо стягат донесената жетварка.

В двора, където са примитивно устроени работилниците свири и малка музика. С бригадата са дошли и четирма музиканти. Под ритъма на музиката темпото на работата се усилява още. Работниците почти не приказват, всеки се навел и бърза да свърши дадената му работа, защото друга го чака.

Отдавна вече дванадесет часа е минал, а никой не се сеца за ядене. Подканям ги, но всеки отговаря, още малко, нека свършим, че тогава. След кратка половин-часова почивка, работата наново започва. Струпаните коли, колела, коне, амуниции, домакински съдове и обувки намаляват: Ударното производство наистина даде блестящи резултати. Селяните ни обикалят и сияят от радост. „От както съм станал човек, толкова нещо не помня“—обажда се селянин. „Аз пък като четях в вестниците за такива ударни бригади мислех, че са само хвалби и драскане на журналисти—съобщава втори“. „Ама наистина ли ще ходят такива бригади често по селата?“ запитва трети. Любопитни селяни са ме наобиколили и трябваше да им отговоря. Подчертавам им, че това е то трудовият поход към селото, който неправилно някой се мъчат да излъчат и тълкуват своеобразно, но вий виждате фактите пред вас, които красноречиво опровергават това. Ето това ни донесе 9 септември, ето това е очертаният път, по който ще върви О. Ф. власт, за да заякчи и цементира съюза между работници и селяни и всеки, който дръзне да руши този съюз, е враг, не само на работници и селяни, а враг на целия народ.

В работа на село времето тече неусетно, часът е вече четири. Моряшките групи, пръснати на полска работа, заруменели лица се завръщат и бързат да съобщат колко много са доволни. Всички се тордеят, че са успели да изпълнят, не само своите моряшки задължения, а са услужили много на стопанството ни. Горди са, че на новия отечествено-фронтовски кораб се дава нов и правилен курс, който ще изведе страната ни на щастливия спасителен бряг.

Работата е вече на привършване. В пет часа след обяд всички поправки са завършени. На селския мегдан вече се тълпят хора където нашата, малка музика свири народни хора и песни. Извиват се кръшни хора. Председателя на О. Ф. комитет, другаря Янлъзов, отпрати сърдечна благодарност от името на всички селяни и подчерта големите заслуги на ударните бригади. От името на работниците отговори водача на бригадите.

Времето лети, селяните не ни пушат. „Останете и тая вечер. Тук, в нашето село не сме посещавани от толкова много любезни гости“. „Но утре е работен ден, всички трябва да сме на своя пост“.

Часът е вече шест и половина, бригадите са на камионите, които сега са декорирани с снопове от житни класове. Гердо се развяват трибагреникът на О. Ф. България и червения флаг на труда, които са свидетели на честно изпълнения дълг. С мощно и громко ура напушаме село Видно.

Г. М. Георгиев

ВОЙСКАТА В ПОМОЩ НА СЕЛОТО.

Здравата спойка между народ и войска, създадена след 9 септември в дните на Отечествена война, в дните на победни възгледи и буйни възторзи, призовава днес всички ни в изграждането на мирното ни развитие и осъществяването на отечествено-фронтовските идеали. В името на тези идеали се разгъват маса творчески инициативи и грамаден трудов подем. Цялата страна се залива от усрема и радостния поход на трудовите и здравни бригади, предизвикващи благодарността на трудовите селски маси, увелича все повече и повече доброволци.

Войниците от Бреговия артилерийски полк—Бургас, също не остават назад. На 29 юний т. г. рано сутринта, първата бригада от 60 души жетвари, замина за с. Калешково—Поморийско. Бодри и с повишено настроение, момчетата напуснаха казармата, с готовност да положат всичките си сили за подпомагане героичните каблешковци, да сменят с труда си героите, паднали за народното дело. Разпределени по нуждаещите се домакинства, здравите войнишки ръце решително грабнаха сърповете и два дни непрекъснато стелеха сноп след сноп, под жарките слънчеви лъчи. Вечер селото се заливаше от безгрижни шегички, весели смехове и волна войнишка песен. На 1 юлий след тържествената панихида за загиналите в борбата срещу фашизма, бе даден обяд от доволните домакини, който се превърна в общоселско тържество. Войниците, доволни от постигнатия материален и морален успех, с песни и ура напуснаха селото, на път за казармата.

На фронта срещу германския фашизъм, на фронта срещу надигащата се реакция, на фронта на стопанските мероприятия, народ и войска здраво подали си ръка, твърдо и неотклонно следват пътя на политическото и стопанско заздравяване на О. Ф. власт и изграждат благоденствието на свободната ни Родина.

Филчев

ПРОЯВЕНО БЛАГОРОДСТВО И СЪЧУВСТВИЕ.

Чувствайки братството между славяните, ние моряците от Спец. дружина, не можем да останем безучастни в общата материална и морална подкрепа към югославянските народи, която ще увековечи въз основа базата на трезвия разум, без шовинистични подбуди, вечната дружба между нас.

Югославските осиротели деца—символ на невинност и безпомощност, потърсиха подкрепа и убежище у нас, след героичната смърт на родителите им, в неравни бойове за всенародна свобода и социална правда.

Българският народ не можа да гледа нищетата на брата с безразличие. Той отвори обятията си.

В желанието си, да допринесем и ние за изграждането на новите междуславянски отношения, на чело с великия руски народ, единодушно решихме да се лишим от полагаемият ни се мед и с своята добре подготвена агитка, посетихме югославянските деца.

Думите не са в състояние да опишат радостта и искренният изблик на чувства сред тях. С пламтящи очи и заруменели лица, те следят всеа наша стъпка, всеки наш подет разговор.

Агитката изпълни най-блестящо задачата си, с разнообразната програма, пригодена да съответствува на техният душевен мир.

Другаря Томов с югославски народни песни, аккомпаниращ на китара, затрогна сърдцата им, възобнови спомените им. За да изпълним тяхната носталгия с повече оптимизъм за бъдещето, се изсвириха хубави техни мелодии, а за завършек изпълнихме хорово маршът „Хей славяни“ с които те почувствуваха, че не са чужди в нашата братска славянска страна.

След всяко изпълнение, пропити с високото съзнание, че сме дошли да осмислим свободното си време в изпълнение на все-славянската идея, последваха бурни, нескончаеми аплодисменти.

Умолявани многократно, да зачестим посещенията си, ни самоволно поттигна към желанието, да сме колкото е възможно по отзивчиви към техните мили, пламенно трептящи детски души.

Благородно е дялото наистина, към децата на този тъй много изстрадал народ.

Съчувствието с което се отзова целият български народ, красноречиво доказва желанието му, да бъде един от първите привърженици за изграждането на новите международни отношения, въз основа свободолубието и социалната правда.

Да пребъде предначертаната програма на Отечествения фронт, за вечно приятелство между славяните в сътрудничество с великите демокрации!

Да живее Титова Югославия!

Да живее О. Ф. България!

Моряк: К. Върбанов.

СЪВЕТСКИЯТ ВОЕННО-МОРСКИ ФЛОТ В ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА

Велико и незабравимо време преживя Родината на братския нам руски народ.

Червената армия в своето безпримерно настъпление, чрез грохота на съветските оръдия, танкове и самолети, чрез богатырските подстъпи на съветските воители, сломяваше германската отбрана и в широк, невидан до сега в историята поток, се движеше към запад, за да накаже омразния враг и го накара да сложи оръжие и се предаде.

В този исторически поход обаче през време на всички етапи в Отечествена война на против хитлерова Германия, рамо до рамо с доблестната Червена армия действуваше и военно-морския флот — неин боен съратник, достоен носител и продължител на традициите на великия руски народ в войната на море.

Руския Съветски военно-морски флот има богато историческо минало, което съветските моряци ценят, обичат и се гордеят с него.

Между руските моряци са талантливите флотоводци, като Ушаков, Сенявин, Нахимов, Макаров. Много герои-моряци с своите подвизи са записали забележителни страници в историята на руския флот.

Флота даде на световната наука големи изследователи — такива са Беринг, Челюскин, Крузенщерн, Седов, Шокалски, Папанин и др.

Военните моряци играха активна роля в подготовката на революцията. Историята познава цяла редица от възстания на кораби и крепости в царския флот от които най-ярки са възстанията на броненосеца „Потемкин“, кръстосвача „Очаков“, възстанията в Свеаборге, в Кронщад и в Владивосток. А от оръдиата на кръстосвача „Аврора“ бе отправен първият оръдеен залп срещу зимния дворец, който възвести на 25. октомврий началото на нова ера — ерата на Великата социалистическа революция.

През време на гражданската война моряците бяха на всякъде; от тях се формираха експедиционните десантни отряди, те отиваха като команди в бронирани влакове, от тях се попълваха обслугите на корабите от речните и езерни флотилии. На който и фронт да се появяваха моряците, на всякъде те показваха беззаветна преданост към социалистическата революция. Революционните моряци бяха гордост на народа, символ на мъжество и безстрашие.

Много от тези моряци — герои на гражданската война, сега заемат ръководящи постове в флота. Адмирал Кузнецов участвува в бойните операции на Северо-Двинската флотилия; Адмирал Галер — бивш командир на линейния кораб „Андрей Первозвани“; Адмирал Исаков — участник в гражданската война на Балтийско и Каспийско морета; Контра-адмирал Несвицкий — бивш командир на торпедоносец „Азарт“ и др.

Във войната срещу Финландия Балтийският и Северен военен флот се показваха достойни продължители на героичните традиции на революционните моряци.

Много мъжество, геройство, пламенен съветски патриотизъм бе проявен тогава от моряците на Балтийския и Северен военно-морски флот.

В боевете с белофините Съветския военноморски флот премина една сериозна школа. Опитите придобити от тези бойни действия на Балтийския и Северен флот, при това през време на най-тежки зимни условия и опитът по провеждането на патриотично политическата работа при бойна обстановка, бяха направени достояния на личния състав в всички останали флоти и флотилии.

Така, под ръководството на изпитаният флотоводец г-н адмирал Кузнецов, народен комисар на военно-морския флот, Съветския флот израства и в него бяха възпитани хиляди боеви командири и моряци.

Той с непоколебима воля провеждаше дадени му от Генералисимуса Сталин указания за строителството и усилване бойното могъщество на Съветския военно-морски флот. Под негово ръководство съветската военноморска мисъл получи на основание Сталиновата стратегия и тактика, ясно и правилно определена цел и направление. Той широко развърна строителството за могъщ морски и океански флот и повдигна на голяма висота военноморската култура на командния кадър.

„Да бъдем истински моряци, да умеем да побеждаваме противника в морето, да плаваме непрекъснато през цялата година, да стоим колкото може по-малко на вързала в пристанищата, да провеждаме бойната подготовка в най-лоши условия и при най-лошо време и вълнение“, ето изискванията които като основна червена лента провеждаше адмирал Кузнецов в даваните от него заповеди и указания за подготовката кадрите от военноморския флот.

Подготвен отлично команден състав, способен да действва при всяко време и обстановка; Възпитан в мъжество, храброст, само-

отверженост, разумна инициатива, настойчив и смел при провеждане на взетите решения и издадените заповеди, разбиращ ясно намеренията на по-горното началство, ето какъв бе командния състав на военно-морския флот в надвечерието, когато германците нападнаха Съветския съюз.

В своята историческа реч произнесена по радиото на 3 юлий 1941 година в разгара на най-жестоките боеве с пълчищата на влезли в пределите на великата руска земя, Великият вожд и полководец Сталин каза:

„Великият Ленин, създател на нашата държава казваше, че основното качество на съветските хора е да бъдат храбри, самоотвержени, да не знаят страх в борбата, да бъдат готови заедно с народа да се бият против враговете на нашата Родина. Необходимо е това великолепно качество на болшевиките да стане достояние на милионните и милионни хора от Червената армия, от нашия Червен флот и всички народи на Съветския съюз“.

Тези думи на Ленина се бяха врязали дълбоко в сърдцето на всеки моряк и командир от Червения флот.

Още в първите месеци на войната в тежките отбранителни сражения през лятото и есента на 1941 година, моряците от Съветския флот показаха, че те не бяха преминали даром дните на упорит труд и усояване техниката и оръжието които им бе поверило Отечеството. Те се показваха верни синове на народа, наследили неговите най-добри бойни черти и качества.

Главната задача на Съветския флот още от първите часове на войната се заключава в това, да осигурят здраво застрашените флангове на Червената армия от всяка изненада откъм морето от десанти или удар на неприятелския флот, като оказва активна подкрепа при операциите на сухопътните войски, действувачи във приморските области. И може да се каже, че тази задача бе решена с чест от Съветския военноморски флот. Никъде на брега на Баренцово, Балтийско, Черно и Азовско морета, флангът на съветските сухопътни войски не бе атакуван или обходен от противника по море макар, че не веднаж германското командване да бе подготвило и направи опити да извърши това. Всички тези опити обаче, бяха пресечени от активните настъпателни и отбранителни операции на военно-морския флот.

Голяма помощ на фронта на Червената армия оказва Съветския флот при героичната отбрана на приморските градове и военноморски бази. Във Талин, Ханко, на близките подстъпи около Ленинград, в Одеса, Севастопол, Керч и Новоросийск, моряците в съвместно участие на Червената армия унищожаваша и задържаха напредващите германски войски, като с това разтройваха плана на Хитлеровото командване.

Накрай дръзките активни операции на военно-морския флот срещу крайбрежието заето от противника, многократните десантни операции с нанисане в фланг удар на противниковите армии на север и юг, държаха врага в постоянно напрежение и отвличаха с това твърде големи части от неговите сили от основните участъци на фронта.

Запазил своите морски съобщителни пътища, военно-морския флот нанесе чувствителни удари върху съобщителните пътища на противника, като само първите три години от войната, общо от подводниците и морските летци бяха потопени повече от 1200 транспортни и др. спомагателни кораби.

Всеки от действувашите флоти в своеобразните условия на своя боеви театър и според създадената обстановка внесоха свой дял в великото освободително дело на настъпващите съветски въоръжени сили.

Така червеният Балтийски флот, за който германците усърдно съобщаваха, че бил унищожен от тях, не само, че бе запазил своите най-ценни бойни кораби, но помагаше активно на войските от Ленинградския фронт да задържат настъплението на врага към града. Балтийските моряци бяха в първите редици между защитниците на града на Ленина. Те оказваха значителна помощ на войските от Ленинградския фронт, отначало в пробиване на блокадата, а след това и в разгрома на противника. Оказвайки ценно съдействие на сухопътните войски в освобождаването на крайбрежието на Карелийския провлак, славните Балтийски моряци с силата на всички видове морски оръжия помагаша за разгромяването на врага и освобождаването на Балтийския бряг от германските нашествия.

Чрез морето за тясна и вечна дружба с големия ни славянски брат!!!

Черноморския флот, чийто забележителни традиции са осветени от величавите фигури на великите руски флотоводци — адмиралите Ушаков и Нахимов, умножиха тези традиции и вписаха в летописите на борбата на съветския народ още редица блестящи страници.

Героичната отбрана на Одеса и Севастопол, успешно проведените десантни операции в Феодосия, Керч и Новоросийск, оказва голяма подкрепа на настъпващите части от Червената армия. Незабравими ще останат примерите от храброст, мъжество, устойчивост, дързост при настъпателния по-рив, военно изкуство и майсторство, което показваха доблестните Черноморци.

А какво правиха моряците от Северния флот? Те действуваша при извънредно лошите условия на суровият арктически климат, но въпреки това изиграха грамадна роля за провалянето на противниковите планове по завладяването на Съветския задполярен кръг. Защитавайки в определения им район особено важните морски съобщителни пътища за тях и тяхните съюзници, северните моряци — подводници, летци, моряци от надводните кораби и особено торпедните катери нанесоха на германците тежки загуби в бойни кораби и транспортни такива, като отслабиха с това задполярната групировка на противниковите сили. Разрешили успешно тази изключително важна задача, те оправдаха високото доверие което преди 12 години им оказа Великият Сталин като положи началото за създаването на Съветски флот в арктическото крайбрежие на Съветския съюз.

Не по-малко знаменителни и интересни са и действията на речните флотилии на военно-морския флот. Така например, незабравими ще останат подвизите на моряците от Воложката военна флотилия при отбраната на Сталинград. Тук те се биха като пехотинци, като артилериисти, а заедно с това извършваха превозването на подкрепления, бойни припаси и продоволствия за обсадения град под неприятелския ураганен огън на оръдиата, минохвъргачките, картечните и въздушните бомби.

Славните дела на моряците от Ладожката флотилия, които в течение на дълго време стояха на стража на единствения път за Ленинград по Ладожкото езеро, тяхните подвизи при настъпателните операции на Червената армия на Карелския провлак и действията на Днепърската флотилия, са отбелязани с заповед на Върховният главнокомандващ маршал на Съветския съюз Сталин и никога няма да бъдат забравени от народите на Съветския съюз.

Като венец обаче на всичките тези действия на речните флотилии е бойната дейност на Дунавския военноморски флот, която представлява наистина един триумфален поход за освобождението на Великата славянска река, по която десетки години се бяха разположили чужденци. Тук бе разгърнато цялото гениално ръководство на Съветския флот, за да довърши със окончателното прогонване на противника от югоизточна Европа. За тази блестящо проведена акция, почитване на славянския Дунав от неприятеля и осигуряване снабдяването на трета Украинска армия, съветския Дунавски флот бе награден с най-високите бойни отличия; ордена на Червено-то знаме, ордена на Нахимов I ва степен и ордена на Котузов II-ра степен, за което е наименован Дунавска Червенознаменна ордена Нахимов, I степен и ордена Котузов II степен флотилия.

Според данните с който разполагаме за онова което фактически военноморският флот на Съветския съюз е извършил до 22 юний м. г. може да се отбележи следното:

За 37 месеца Отечествена война, военноморският флот е потопил на противника 1 спомагателен кръстосвач, 2 броненосеца за брегова отбрана, 37 торпедоносеца, 50 подводника, 3 минни заградители, 129 минчостачи, 137 стражеви кораби, 2 монитора, 12 канонерки, 79 торпедни катери, 288 стражеви катери, 850 транспорта, 89 спомагателни кораби, 392 самоходни баржи, и 766 по-малки кораби.

Освен това много други бойни и спомагателни кораби на противника са получили сериозни повреди и бяха изскарани за дълго време от строя.

Като резултат от действията на корабите и бреговата артилерия, морската авиация и спешените отряди моряци: унищожени са на сушата грамадно число артилерийски и минохвъргачни батареи на противника, много танкове, бронирани автомобили, камиони, складове с бойни припаси и военно имущество.

Като прибавим към всичко това грамадното число бойни и спомагателни кораби и

(Следва на стр. 4)

Връзките между нашия и руския флоти

Когато става дума за връзките между нашия флот и руския, трябва да се върнем толкова години назад, колкото броем въобще от нашето освобождение от турско робство и от създаването на първата наша флотска част.

Не е тайна за никого, че основите на нашия военен, а от там и на първия ни флот са поставени от нашите братя и освободители — русите и специално от руските моряци.

Всеки, който е влизал в старото здание на щаба на Дунавския ни военен флот в Русе, не може да не са му направили впечатление големите портрети окачени по стените в кабинета на командира.

Това е цяла една портретна галерия, представляваща всички бивши командири на Дунавския ни флот и първите няколко портрета са портрети на руски морски офицери и на първо място този, на младия още тогава капитан-лейтенант, по-късно прочутия адмирал Рождественски.

Първият наш кораб, яхтата „Голубчик“ беше ни подарена от русите, а обслужката и бе руска.

В Русе, под ръководството и инициативата на руски морски офицери, беше създадена и първата огньарска школа за флотски техници; там въобще завършваха своето обучение и първите наши морски кадри, които по късно вече самостоятелно поеха създаването на нашия скромнен флот.

Всички наши големи морски командири до преди войните, пък и до скоро, идваха почти изключително от прочутия Петроградски морски кадетски корпус и Морската академия.

По-късно, когато тези възпитаници на руските морски военни школи създадоха наши морски школи, като Машинното училище при Черноморския флот във Варна и Специалните морски школи, те им дадоха за учебници и помагала преведените или даже не преведени записки и учебници, донесени от тях от Русия. До скоро пък и сега още много термини в нашия морски военен, па и в търговския флот бяха руски или порусчени английски.

Няма отдел от морската наука и практика, която у нас да не е идвала направо от руския военен флот. Пък и не можеше да бъде друго яче — защото едва много късно след Балканската война при нас, в нашия флот, започнаха да се явяват офицери и техници идващи от Италианската морска академия или други някои, но даже и тогава, основния извор, от който нашите моряци черпеха своите знания и опити, това си остана руския флот.

Влиянието на руския флот не се ограничава само в техническо отношение, защото революционния дух и идеи на моряците от „Потiomкин“ и „Балтика“ не можеха да не проникнат в нашия флот.

Руският военен флот е бил винаги една от най-революционните части на руския народ. Не напразно, най-популярната представа за великата Октомврийска революция, пък и тая от 1905 год. е свързана у нас неразривно с образа на руския моряк.

Разбира се, че този революционен дух на близкити и сродни по език и кръв руски братя, не можеше да не остави своето влияние и в сред нашите моряци. И не е случайно, че нашият флот е излъчил от своите среди такива големи революционери — геройски чада на нашия народ, като др. др. Антон Иванов, Н. Валцаров, Ст. Пълаузов и още много други.

Малцина у нас знаят, че и нашия флот си има своя „Потiomкин“, в лицето на кръстосвача „Надежда“, моряците на който възстанаха в 1918 год., което възстание беше потушено с помощта на войските на интервен-

военни материали, потопени, пленени и изоставени от противника при настъпването на съветските моряци по река Дунав и крайбрежията на Балтийско и Черно морета, можем да си представим онази грамадна работа, която е извършена от военно-морския флот за спечелване на победата над противника, и ето защо на днешния ден, когато целия съветски народ празнува денът на военно-морския флот, моряците и командирите на този флот могат да бъдат горди, че записаха една от най-светлите страници в историята на братския руски народ.

Наедно с тях обаче, на днешния ден се гордеем и ние, българските моряци от българския Дунавски флот, че бяхме щастливи да вземем, макар и на края, с нашите малки сили и средства участие съвместно с прославения Дунавски Червен флот, Ний се радваме и се гордеем и даваме обещание в денят на Съветския военно-морски празник, че никога повече в живота си не ще се разделим от нашите братя славяни — Червенофлотци.

Паспалеев

ТЕЛЕГРАМА

Москва—Кремъл Георги Димитров

На 22 т. м. българският Черноморски Народен флот устройва големи морски тържества по случай бойния празник на братския нам съветски флот.

Отправляме сърдечна покана Вам, създателя на О. Ф. и спасителя на България, да удостоите с присъствието си това тържество.

Приемете нашите пламенни и сърдечни моряшки поздрави.

Очакваме Ви.

Добрев

кап. I р.—командир Черномор. флот

Бояджиев

кап. лейт.—пом. командир Черномор. флот

тите. Това стана в Севастопол, кораба остана там, но моряците бяха доведени съдени у нас.

Годишите след войната 1914—1918 год. бяха за флота години на брожение и революционен подем, както това ставаше с масите навън от казармите. И тогава имахме брожения, „бунтове“ и пр., нещо което доведе до емигрирането на цяла една група моряци, а други попаднаха в затворите.

А през време на фашисткия терор от 1923 до 1933 год. в флота бяха разкрити много конспирации с стотици участници, мнозина от които биваха осъждани на смърт и др. тежки присъди.

Най-сетне, моряците, както на Черно море, тъй и на Бяло море, взеха най-активно участие в установяване властта на народа и разгромяване фашистката съпротива.

В всичко това с право ние не можем да не видим наред с работата на нашето революционно движение и влиянието на руското революционно морячество.

Нашият флот се е чувствал винаги дете на своята руска майка и краткото немско владичество и влияние не можа да откъсне духовните връзки, които живота и практиката бяха създали и които след 9. IX. не само се възобновиха, а добиха още по-голяма сила и широта.

В миналото, нашите морски офицери и техници извършваха далечни плувания и добиваха широка морска култура и опит на борта на руските военни кораби, некси, като капитан I ранг Добрев, сега покойник са участвали даже в знаменитото сражение при Цушима.

По-късно немските князе у нас премагнаха тази благоговорна за развитието на нашия моряк практика и се помъчиха да я заменят с изпращане на стажуване и усъвършенстване в Германия и Италия, но това бе не само неестествено, но и не даде очакваните резултати. Нашият флот, в своя основен кадър, си остана здраво привързан към руските морски традиции.

Сега, след нашето второ освобождение, дошло благодарение пак на нашите велики братя русите, малкият ни, но стегнат и боеспособен флот, както по Дунава, тъй и в Черно море, не само възобнови старите си връзки, но ги засили и запечата в съвместна работа и борби със своите съветски братя — руските червенофлотци. Сега, след окончателното разгромяване на германския фашизъм в което и нашия флот взе участие, под общото ръководство на своя старши брат — съветския флот, пред нас се откриват нови и широки перспективи за възобновяването на старата практика, вече на основата на изграденото бойно единство.

Ние навлязохме вече в периода на мирното изграждане. Няма съмнение, че както до сега, тъй и занаят, България ще намира в могъщата съветска Родина силна и верна опора в трудния път на своето възраждане. Нашите връзки със СССР ще растят и ще се засилват все повече и повече. В това отношение Черното море и нашия флот има да играят значителна роля, защото нашите бегове и пристанища се явяват най-близката и къва артерия, по която ще протичат всичките ни връзки с братския СССР.

Тук, на това място стои, разбира се, нашия военен и търговски флот — той естествено ще бъде винаги в най-близък контакт с съветския флот и с страната на нашия велик освободител. Ето защо, налага се, щото, както нашата общественост, тъй и държавата, да се заинтересуват по-отблизо за нашия флот, за да може последния не само да ни представи в по-добра светлина, но и да може да изпълни своята много важна и отговорна историческа задача.

Безпримерният героизъм на Червенофлотеца нека ни бъде пътеводно начало

ДА СЕ ПОУЧИМ!

22 юлий е денът на борческия Червен флот. В този ден народите на братския СССР, ведно със всички свободолюбивни народи ще чествуват постиженията и бойната слава на краснофлотци, на тях, които в дните на изпитания, както в гражданската, така и във великата отечествена война, очудиха света с своята безпримерна храброст, боева способност, издържливост и дисциплина.

Съветския съюз с право може да се гордее със своя Червен флот.

Роден в пламъците на великата Октомврийска революция, той съумя да се справи с враговете си и преодолявайки всички пречки, израстна като могъщ страж-пазител на бреговете на необятната си социалистическа Родина.

Въпреки грамадните трудности Съветския съюз, ръководен от Ленина и Сталина изгради своя флот — тъй необходим за успеха, напредъка и отбраната на свещената Съветска земя. И днес, народите на СССР, горди от победите и постиженията на своите рожби — Червената армия и флот, с още по-голям ентузиазъм и всеотдайност работят за светлото бъдеще на своята велика Родина.

Свободолюбият български народ и морячество, радвайки се от все сърдце на успехите на своя по-голям брат — славния Червен флот, ще вземе активно участие в отпразднуването на този велик ден.

На 22 юлийние ще демонстрираме своята обич и адмирация към нашите съветски братя — моряци. Същевременно ние ще заявим високо пред света, че нищо не е в състояние да разруши вечната дружба, цемнтирана чрез взаимни бойни действия, по Дунава и Черно море между двата кръвни славянски братя. Ще заявим също, че всеки който се опита да направи това, ще срещне решителният отпор на целокупното българско морячество и българския народ.

Но този ден, също трябва да бъде ден и за ценна поука. Адмирайки Червения флот и неговите постижения и възхищавайки се от величавите му победи, ние трябва да проследим неговия труден път и се поучим от твърдостта, волята и непрекъснатия деннонощен труд на съветските хора.

Да се поучим и тръгнем смело по техния път. Само като застанем с лице към хилядите огромни за нашия флот въпроси, с желание да ги разрешим, а не да бавим тяхното осъществяване и да ги оставяме да заглъбват, ние ще създадем свой народен флот, който достойно ще отстоява морските интереси на българския народ. Всяко умуване, шикалкавене и забавяне услужват народните врагове и реакцията. Стоманеният дух, творческата амбиция и желязната дисциплина на краснофлотците, нека ни бъдат като пътеводно начало!!!

НАШИЯТ ПЪТ

Трябваше да минат много векове на политическо, културно и економическо робство, до като дойде народната отечественофронтска власт, която на 9 септември 1944 год. изгря като ярка звезда на мрачния български небосвод и осветли пътя на българското морячество към широките хоризонти, където то да разгъне волния си дух в творческа дейност, за да даде своя принос за пълния разцвет на Родината.

Днес ние имаме тази народна власт. Тя ни дава своята подкрепа. Ние я ценим и сме готови с всички сили да я пазим, но ние не бихме могли да сторим това, ако не вложим всичките си морални и физически сили, за да се създадем като отлични моряци, достойни за скъпата ни Родина и нейната народна власт.

Многобройни са качествата и морските навици, които трябва да притежава всеки моряк, служащ на военен кораб, пътуващ с търговски такъв или странстваващ с ветроход из необятната морска шир.

Страхотна е моцта на морската стихия, с която трябва да се борим.

Голямата смелост, безстрашието, чудната издържливост, умениято, сръчността, пъргавината, хладнокръвието, съобразителността, упоритостта, безпримерната настойчивост и решителност, ето гравитните материали, които споени здраво от най-здравия цемент — съзнателната дисциплина, ще ни дадат образа на истинския моряк, гордост за Родината, способен да пази народните свободи.

Морето не търпи и всякога жестоко наказва неопитните и непритежаващи моряшки качества моряци. Ето защо, нека напрегнем и ум и воля и мисли, за да усвоим ценните моряшки качества и добродетели, за да закалим волята си в борбата с морските стихии, за да станем достойни борци — гордост за нова България.

Това е повикът на Родината!

Там е и нашият път!

Лейт. Куменски

НА ГРОБА НА ДРУГАРЯ МАКСИМ ИЛИЕВ ГАНЕВ

Като че ли ден, два, а не година е изминала от славната и героична смърт на другаря моряк Максим Илиев Ганев. И днес, изправени пред неговия свят гроб, ние сякаш го виждаме между нас. Чувствуваме, че той както и преди, е в нашите сърдци. Неговия героички подвиг, неговите другарски-добродетели, неговата обич и преданност към народа и славянската солидарност, той ни ги остави само с едно желание, само с една мисъл, те да бъдат продължени от нас моряците; да ни станат като пътеводна звезда в нашия живот и дейност.

Доброта и благодарност, честност и храброст, качества на истински народен син притежаваше другаря Максим. В неговото сърце нямаше място за умраза, освен умразата към народните мъчители. Тая умраза е толкова силна, че той не пожали живота си, за да отмъсти на фашистите и тяхните псета, които ограбваха, тормозеха и безмилостно избиваха изстрадалия български народ. Той не можа да остане безучастен пред страданията на измъчените си братя и един хубав майски ден, организира група моряци, напусна поста и пое Балкана. За да не пострадат другарите му, той взе само своите вещи и числящата му се картеница, която остана негов верен другар до последната минута от живота му.

Но най-величавото в Максим е неговата смърт. Неговия отряд е бил заграден от жандармеристите. Моментът бил критичен. Само силната воля, вярата в възтържествуване правдата на народа, и смелия дух побеждава в такива моменти. И в един такъв миг, той не загуби съзнание, решава да умре, но да спаси живота на своите другари-партизани, да спаси живота на тия, които ще продължат борбата и ще извоюват свободата на любимия му народ. Изправен с гърди срещу настъпващите врагове-кръвопийци, държейки картеницата в ръце, покосява половината

от тях. Но безмилостните и пълни с смърт куршуми не пожалиха и тоя герой. Те зловещо се забиха в тялото на Максим, отваряйки дълбоки смъртни рани. Верен на идеята си, той с усмивка посреща смъртта и до като не изтича последната капка кръв, не изпуска картеницата из ръце и изпраща последния куршум срещу озверилите се палачи. Благодарение на неговата храброст и саможертва, отряда успява да се оттегли, без да даде други жертви и да отблъсне напиралците жандармеристи.

И днес, чувствувайки годишнината от смъртта на героя Максим, народния подполковник-партизанин Борачев, говори с възторг пред гроба на легендарния борец. Той се гордее, че българския флот има много такива преданни моряци, които оставиха костите си по Балкана за народната свобода. Той поздравя неговата добра и героична майка, която е можала да откърми и изгледа такъв син-герой. Другаря Максим падна, но неговото име вечно ще живее и отекава в душите и сърдцата на българските моряци, като мощен фар, винаги ще разпръсква и пробива мрака и лъчите му ще сочат пътя на възход и благоденствие на човечеството. Примерът му на саможертва, вечно ще се носи като легенда през всички времена, а шепотът на морските вълни ще повтаря и разказва на подрастващите поколения героичното му дяло. Ние неговите последователи, школници от Ш. З. О. даваме клетва пред светлата му памет, че ще продължим неговото дяло и той винаги ще ни бъде за пример. Изразявайки малка част от грамадната си признателност към героя Максим, ние го избираме за свой патрон. И днес, новият О. Ф. випуск при Ш. З. О. носи лъчезарното име „Максим Илиев Ганев“

Поклон пред неговия героички подвиг и саможертва!... Моряка-школник Горчев

ДРУГАРСКИ ПОМЕН

На 16 юлий 1944 год. в люта битка с фашиската жандармерия бе убит партизанина моряк от отряда „Васил Левски“

Максим Илиев Ганев

23 годишен, родом от Пловдив

Незабравими другарю,

Ние, моряците, изпълнихме твоя завет—фашизма е пометен от лицето на нашата Родина. В денът на годишнината от твоята героична смърт, свеждаме нашите бойни знамена и прекланяйки се ниско пред твоя подвиг обещаваме:

Ще искореним фашизма без остатък.

Ще доведем твоето и нашето дело до пълна победа.

Вечна слава на героя, паднал в бой за народна свобода!

От другарите му

ДВАДЕСЕТ И ВТОРИ ЮЛИЙ

На 22 юлий Съветският флот ще празнува своя празник. На този ден целият руски флот, всички моряци от северния и южен флот ще тържествуват, ще демонстрират своята мощ и сила, ще манифестират под знака на победата. След четири годишна война, след толкова жертви и страдания, съветските моряци тази година ще отпразнуват истински този ден, ще славят имената на легендарните борци в героичната борба, ще докажат своята готовност за саможертва, за сплотеност и единство, за световна солидарност на моряците.

Сега, когато русите са у нас, когато ние ги чувстваме тъй близки нам, когато нашите стремежи са, да ги достигнем и се изравним, не може да не вземем участие, да не изкажем нашата признателност и почит към техния действително силен и мощен флот. На този ден ние не можем да не си спомним за участието на руските моряци в настоящата война, за многото моряци отличили се с званието „Герой на Съветския съюз“, за тяхната героична борба за спасяване на Отечества. Когато говорим за тях; ние моряците, не можем да не си представим жестоките и тежки битки при Крим, Севастопол, Кронщад, Одеса и другаде, където те очудиха света с ненадминатата си храброст, с нечувания си героизъм, с безпримерна саможертва. Потомци на „Потемкин“, руските моряци одържаха тежки и критични моменти, водени от големия патриотизъм и скъпата свобода извоювана преди 23 години. Те извоюваха победата. Издигай-

ки високо лозунга за свобода и правда под умелото командване на своите народни командири, руските моряци достойно защитиха честта на своя народ и изгониха поробителите. Името на много моряци, като Йонката и др. ще останат вечно в историята, а техният пример — за наизидание на всички моряци.

Издигнал се до она героичен пиедестал, спечелили тая слава в отечествената земя, ние, българските моряци, можем само да се учим, да се гордеем и ние с тях като част от групата славяни. Нека героизмът на руския моряк, високото съзнание за дълг и народ, сочат правия път и ръководят цялостното изграждане на действителния моряк. Руският моряк може да служи като символ на мъжество и воля. Историята не познава случки, когато руският моряк да е паднал в плен, да е бил взет като пленник в чужди ръце. Ако през 1904 год. Япония можа да вземе Порт-Артур, нанесе много загуби на царското правителство при Цушимската битка, то сега руският моряк далеч надминава своите предшественици и печели успехи и победи не с иконите и дървените кръстове на „Александър II“, а с силно развилата се социалистическа военна индустрия, и Ленин Сталинската морално-политическа мощ.

Взели голям дял в тази война, изтръгнали победата, съветските моряци сега свободно и с отдих ще празнуват 22 юлий.

Наред с тях, нека и ние — българските моряци, да отпразнуваме този голям флотски празник и да дадем изблик на нашите брат-

СЪВЕТСКИЯ ФЛОТ В ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА

Победата над хитлериска Германия е плод на съчетаните действия на земните, морските и въздушните сили. В нашата преса се изнесоха много героични епизоди от земната и въздушна война. Не трябва да забравяме подвига на моряка. В първата фаза на войната съветския Балтийски, Черноморски и Северния флот имаше за решаване отговорни задачи.

Прикриването на фланговете на земните войски легна на съветския флот. Тази задача той бляскаво изпълни. Не бе отбелязан нито един десант по фланговете на земните армии. Това ще рече, че немците бяха принудени през целия период на войната да провеждат фронтални операции, които са свързани с много по-големи загуби в хора и материали.

Трябва да припомним героичните действия при Одеса, чудовният подвиг на Севастопол, отбраната на който съвместно с Черноморския флот задържа противника цели 9 месеци. Крепостта Кронщад, непосредствено до обсадения Ленинград издържа и запази Балтийския флот през целия период на войната, благодарение на подвига на съветския моряк. Оттеглянето през Керчкият проток на Таманският полуостров и героичната защита на полуострова са дяло на съветския моряк.

Но действително на Червения флот съвсем не бяха пасивни. Той си постави задача да пресече противниковият транспорт и постави в трудно положение действията на земните войски. В бурните води на Черно, Балтийско морета, при негодите на Северното море дебнеше врага с своите подводници и му нанасяше тежки рани. Свидетели сме на смелите подвизи на моряците от Съветския Черноморски флот, макар упорито крити от немците, че нито един конвой не отиваше незасегнат от смъртоносното торпедо на Черноморския красnofлотец, а не бяха редки случаите на пълно унищожение на конвоя.

Героизма на съветския моряк трябва да се цени като се вземе под внимание, че той бе лишен от своите бази.

В втория период на войната—победното настъпление на съветските армии бе дяло не само на земните, но и на морските войски. Новоросийск бе превзет с десантни действия от към морето. Вихреното настъпление на земните войски по Черноморското крайбрежие бе немислимо без покрепата на флота. Втората победа на Крим и Севастопол, пълното унищожаване на немския Черноморски флот, са факти, които говорят за героичното и славата на съветския моряк.

На 22 т. м. червенофлотци и командири празнуват своя боен празник. Те ще празнуват и победата над омразния хитлериски окупатор.

Да поздравим героите от съветския флот по случай победата на техният боен празник. Да пожелаем още по-славни победи на прославните герои от съветския флот.

К. Манасиев

ВОЙСКАТА И НАРОДА

На 2. юлий т. год. хорът при съюза на железничарите и моряците в гр. Бургас, изнесе пред моряците и войниците от 24-ти и Бреговия полкове, голям безплатен концерт под диригентството на Г-н Стоянов. Бяха изпълнени много песни, които оставиха неизгладими впечатления у слушателите. С това задачата на изнесения концерт бе изпълнена. Това най-добре бе изразено в благодарствено слово на пом. к-ра Ив. Койнов който каза:

„От името на чиновите от Морска база Бургас и тия на 24-ти и Бреговия полкове, изказвам благодарност за честта, която ни направихте. Вие, войниците от трудовия фронт и ние, войниците от народната армия, единни, ще носим високо знамето на Отечества фронт, под сянката на което трудовия български народ ще се чувства щастлив и благоденстваващ“.

Предоволни, всйскарите напуснаха залата с благопожелания, още много пъти да се провеждат подобни инициативи.

Начев

ски чувства към заслугите на нашия славянски събрат.

Да живее славният Червен флот!!!

Да живее вечната дружба между българските и съветски моряци!!!

Школник-канд. подоф.: Георгиев

Вие носите волност от Волга,
танкисти, моряци, летци!!!

ПРЕГЛЕД НА ПЕЧАТА И СЪОБЩЕНИЯ

НАШИЯТ СЪОТЕЧЕСТВЕНИК

Скромнен син на скромно, но будно семейно огнище, той се явява като един пълен последовател на своите прогресивни родители и братя. Още в ранна възраст, осъзнавайки околната действителност, в неговата млада душа пламва искрата на протеста.

Ние го виждаме изправен на страната на подтиснатите с свит юмрук и вперен поглед напред, към светлото бъдеще, в което сляпо вярваше. Подтисникът забелязва опасен враг в негово лице и го преследва. Това го накарва да забегне в чужбина и там да продължи светлото дяло, на което се бе отдал изцяло. Тук в чужбина, той бе първата жертва на която се опря новоустановилния се национал-социализъм. Цялото прогресивно човечество с притаен дъх стана свидетел на майсторски залепената плесница на младия хитлеризъм. Нищо не можа да спре неговата световна известност и симпатия, която безвъзвратно си спечели от трудящото се човечество. Той с достойнство и заслужено взима своето място и пост в белокаменния град — град надежда на всички подтиснати народи. Георги Димитров стана мечта, идеал на младите кадри в съветския съюз, а от там и в другите страни.

Георги Димитров, бащата на Отечественния фронт, беше този, който нито за миг не забрави своето мило Отечество и който в нито един опасен за нашата Родина момент не се поколеба да покаже правия за следване път. В делото на 9 септември прозира мощната фигура на Георги Димитров. Коалиционното правителство е пак негово дяло. Пътят, който следваме е път посочен от този наш съотечественик — великан, който мисли много повече за нашата Родина от който и да е било друг. Затова целия наш народ с дълбока признателност чествува 63 годишнината на този голям, с неocenими заслуги към нас българин. Нека му пожелаем сърдечно дълъг живот и му обещаем, че с цената на нашия живот ще следваме неговия прав път, към светлото бъдеще на целия наш народ.

Коларов.

ПОХВАЛНА ПРОЯВА НА НАРОДНИТЕ МОРЯЦИ

Не веднъж нашите народни моряци, на служба или в отпуск, се проявявали похвалени почин, храброст, умение и жертвоготовност. Често без миг колебание, те смело се хвърляли в сред буйните води на реката или морето, за да спасяват давящи се. Така през май, морякът Цветан Вълчев Младенов е спасил давящо се в Дунава дете, по който случай е получено следното благодарствено писмо:

Господин командир,

Моля предайте моята най-искрена благодарност и признателност на Вашия моряк Цветан Вълчев Младенов от Видин, сега служащ на кораб „Дръзки“ от поверената Ви флотилия, за гдето спаси живота на давящото ми се дете на 17 май т. г.

Същият се хвърлил с риск на живота си заедно с дрехите в водата, изкара го е на брега и му е дал първа помощ.

Това ми беше единственото дете, което щях да загубя, ако не беше Вашия моряк.

Издавам Вам и нему благодарности още от името на мъжът ми, който по настоящем е войник.

21. май 1945 г. гр. Видин.

С почитание:

Евдокия Димитрова
ул. „Сан Стефано“ № 2—Видин

Кандидат подофициера Стефан Николов Симеонов, намирайки се в домашен отпуск в родното си село Славяново, Плевенско, се е проявил като смел моряк, при следните обстоятелства:

На 9 май т. г. в придошлите води на преминаващата през селото р. Осъм е потънал един съселанин на канд. подофициера с коня и каруцата си. Дълбочината на водата е била 4—5 метра и никой от присъстващите не посмял да се притече на помощ, поради което човека и коня се удавили. Научавайки за това, канд. подоф. бързо пристигнал на мястото, хвърлил се в водата и извадил от там трупове на човека и коня, а после завързал и каруцата, която била изтеглена. По тоя начин той проявил добри моряшки качества и смелост.

**МОЩЕН НАРОДЕН ФЛОТ,
СИЛНА ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ!!!**

ЛИТЕРАТУРНА КОЛОНКА

ХРАБРОСТ И УМЕНИЕ

Кръстосвачът „Красний Кавказ“ започна да участва в морските сражения още в първите дни на самата война. Един от най-забележителните боеве, воден от кръстосвача, е този при Феодоското пристанище при стоварването на десант и завземането му.

Слънцето вече залязваше, когато кръстосвача беше излязал от Новоросийския залив и легна на западен курс.

На 29 ноември в 03:50 ч. командирът ни БЧ-2 старши лейтенант Коровски заповяда да се открие огън на Феодосия и след малко от към града се носеше ехото от експлозиите. Така започна артилерийската подготовка преди десанта в Феодосия. Тя продължи около 1/4 час, а след като в пристанището се вмъкнаха кораби ловжии, започнаха да стоварват щурмови групи. През това време кръстосвача „Красний Кавказ“ започна да се придвижва към по-широкия вълнолом, за да пристане, и да стовари на брега главната десантна група.

Положението бе опасно: противникът бе близо до нас. Непрогледната тъмнина затрудняваше пътя към вълнолома, бурното зимно време и лошият вятър, който духаше под прав ъгъл в борда и надстройките на кораба. Кръстосвача се приближаваше към вълнолома, като се направляваше по изстреляните ракети.

Часът е 5. На командния мост се взрива първата неприятелска мина която предизвика пожар очертаващ в тъмнината силуета на кръстосвача, Краснофлотеца Краковски по своя инициатива прие командването на една група краснофлотци по загасяване на пожара. Само минута забавяне би било фатално за целия кораб, защото врагът, ориентирайки се по пламъка на изриването откри артилерийски огън. С помощта на първото аварийно отделение, пожарът на командния мост бе потушен.

В една от кулите бе попаднал снаряд. Артилерийският електротехник Павел Палинков влезе в кулата през изкъртената врата и се хвърли към елеватора. В кулата бе тъмно и задушно. В тоя момент през влажния отвор, който се намираще между повредената кула и предния стожер, се провря и притече на помощ краснофлотеца Пушкарев. Двамата смелчаци започнаха бързо да изхвърлят горящите барутни заряди. Имаше моменти, когато обезсилени и упоени от отровните газове те, падаха върху пода и лежаха без да мръдат, като че ли не бяха вече способни да се изправят на краката си. Но след няколко секунди Полинков и Пушкарев наново започнаха да работят, не давайки възможност на пламъка да се разпространява към муниционните погребни. Въпреки, че Полинков повръщаше кръв, той продължаваше да пренася тежките сандъци с снаряди и патрони. Но ето че най-сетне и този пожар бе потушен и кулата спасена.

В 6:05 ч. „Красни Кавказ“ пристана плътно към стената на вълнолома. Спусната бе сходня, по която вече слизаха на брега десантните групи. Моряците на капитан Купец през това време отбраняваха кръстосвача. Въпреки неприятелските попадения, кораба не загуби плавателната си способност — продължавайки все така да бъде мощен и величествен. През целия ден на 30 декември „Красний Кавказ“ държеше под артилерийски огън неприятелските съоръжения и отстъпващия враг. При нос „Иван Баба“ неприятелската батарея се опита да обстрелва кораба, но след кратък двубой, немците прекратиха огъня си. В 1 часа след полунощ на 31 декември „Кр. Кавказ“, пое курс към Туапсе. Кръстосвача бляскаво издържа бойното си изпитание. Моряците показаха привързаността си към Родината, храброст и умение.

Всички ония, които извоюваха „Червеното знаме на морската гвардия“ знаят как се ценят това знаме и, колко високо трябва то да се носи по черноморските простори.

Лейтенант Пожарян
Из в. „Красний Черноморец“

НА ПЛАВАНЕ КРАЙ РОДНОТО КРАЙБРЕЖИЕ

Прохладна юнска нощ. Вятърът леко раздвигва повърхността на морето. Пристигналият е тихо, само от време на време далечна локомотивна сирена процепва тишината. Всичко спи. Ноща е приютила в прегръдките си хиляди изморени от дневния труд същества. Не спи само стражника, който бодър на поста си, бди за сигурността на стражевия кораб. Опрян на борда, впил взор над спокойните води на морето, той се унася в приятни спомени по далечен роден край.

ХРОНИКА

Похвален почин

На 26 и 27.VI. т. г. 5 души моряци от I специална рота по собствен почин са провели акция в село Атанасово, Бургаско, като са окосили 30 декара фий на един мобилизиран другар. Разбрали верно лозунга за бойно единство между войска и народ, работници и селяни, те бързат да се притекат в помощ на селото, когато то има най-много нужда от тях. Тези скромни, но убедени отечественофронтови протестираха, когато поискане да обявим проявата им.

Хвала на такива ударници.

От просветната комисия при I Специална рота

ПОСЕЩЕНИЕ НА РАНЕНИТЕ ВОЙНИЦИ

На 19 юний т. г. по инициативата на просветната комисия при Специална дружина, агитката ни посети ранените войници от I-ва българска армия, с специална литературно-музикална програма, предшествувана с подходящо слово от пом командира М. Пожаров.

През време на пребиваването ни при тях, по всички лица се четеше задоволство и радост. Те бяха щастливи, че ние, тяхните другари, не сме ги забравили. След завършване на програмата, им поднесохме нашия скромнен дар (30 кгр. череша). От водените разговори с другарите бойци, разбрахме, че тяхното желание е по-често да бъдат посещавани. Нека другарите моряци от поделенията на народния ни флот, посетят ранените бойци, които проливаха кръвта си за свободата на народа ни. Просв. ком. на Спец. дружина

ПОХВАЛНА ПРОЯВА

На 21 юний бе възложено на мотористите от нашия кораб „Черноморец“ да смесят маслото от картерите на моторите. Само за 6 часа бе извършена следната работа: Извади се старото масло, промиха се най-идеално картерите от старото масло, а освен това и цялата маслена инсталация, филтър тръбопроводи и пр. След това се наля ново масло. През време на работата се работеше съревнователно от страна на мотористите. Веднага след това машинните помещения добиха своя изящен от чистота вид, който винаги се поддържа на нашия стражеви кораб. Всички мотористи работиха с усърдие. Те се отказаха от обедната си почивка. Особено се отличиха през време на ударната работа к. п. Цветан Крумов, к. п. Георги Генов и мор. Борис Цоклиев.

Като тяхен другар изказвам моите сърдечни благодарности и възхищение. Другари, нека последваме техния пример. Канд. под. Апостолов

Градския часовник удря 2 часа след полунощ. Стражника се сепва, стисва здраво дудката си и в миг оглася околността с пронизително изсвирване. На палубата изкачат полублещени моряци очакващи заповедта за отблъсване. Ще имаме нощно плаване, техническата обслуга е влязла вече в действие: моторите са готови и ние мотористите с нетърпение очакваме сигнала за тръгване. Дава се такъв. Тишината се оглася от шума на моторите и след кратка маневра, корабът е вече във пристанището.

Движим се в източна посока, за да се отправим после покрай нашите гранични постове. Спираме при първия от тях и след кратка проверка от командира на базата, отново се носим по гладките води на морето. Зората ни сварва някъде по средата на нашия път. Предстои ни по-далечно плаване. Трябва да обходим всички постове до турската граница. Всички сме радостни, че ще имаме случай да видим интересни неща. Видяваме свежий морски въздух и се любуваме на сините води. Корабника с охота ни запознава с крайбрежието.

Към обяд вече стигнахме крайната цел и след двучасова почивка, която употребихме в слънчеви бани и риболов по р. Резовска, ние отново сме по местата си, все така бодри, както при тръгването.

Моторите наново запяват на разбран само от мотористите език, кораба леко се поклатя и поема обратния курс към базата. Вечерта пристига, и кораба е завързан на кея. Отдаваме се на сладък подкрепителен сън, за да съберем сили за утрешното плаване. Така задушевна другарска атмосфера, моряците от стражевия кораб „Черноморец“, напътствувани от нашите народни командири, живеем, работим и бдим за сигурността на черноморското ни крайбрежие. Всеки от нас е пропит от съзнанието, че трябва да положи всички усилия, за да допринесе колкото може, за преуспяването на обновеното ни Отечество.

Моряк Б. Цоклиев